

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 492/2024
05.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Ђурица, чланова већа, у правној ствари тужиоца „IG-SISTEM“ д.о.о. Врање, ул. Добривоја Станковића бр. 8, кога заступа пуномоћник Александар Цветановић, адвокат из ..., против туженог „MILALUXURY д.о.о. Врање, ул. Цара Душана бр. 3, кога заступа пуномоћник Младен Васић, адвокат из ..., ради дуга, вредност предмета спора 24.253.119,32 динара, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6137/23 од 28.12.2023. године у седници већа одржаној дана 05.03.2025. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ ревизија туженог изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6137/23 од 28.12.2023. године, као неоснована.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Лесковцу П 470/2022 од 14.11.2023. године, исправљеном решењем Привредног суда у Лесковцу П 470/2022 од 30.11.2023. године, у ставу I изреке укинута је решење о извршењу Привредног суда у Лесковцу ИИв. бр. 374/22 од 13.05.2022. године, у целини. Ставом II изреке, обавезан је тужени, да тужиоцу, на име дуга за изведене радове на изградњи стамбено пословног објекта у ..., у ул. ... по испостављеним грађевинским ситуацијама исплати износ од 24.253.119,32 динара, са законском затезном каматом ближе описано у изреци пресуде. У ставу III изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 1.549.307,75 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 6137/23 од 28.12.2023 године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Привредног суда у Лесковцу П 470/2022 од 14.11.2023. године, исправљена решењем Привредног суда у Лесковцу П 470/2022 од 30.11.2023. године. Одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против пресуде Привредног апелационог суда Пж 6137/23 од 28.12.2023. године тужени преко пуномоћника из реда адвоката је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану другостепену пресуду у складу са одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ 72/11...10/23) и закључио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити повреда из та става 1. овог члана у вези са применом члана 396. став 1. Закона о парничном поступку, на коју се неосновано у ревизији указује. Другостепени суд је ценио жалбене наводе туженог и дао јасно образложење у одлуци, зашто није прихватио наводе жалбе.

Предмет тужбеног захтева је новчано потраживање тужиоца према туженом на име изведених грађевинских радова у износу од 24.253.119,32 динара, на име неплаћене 9, 10, 11, 12. и 13. привремене ситуације и окончане ситуације, са припадајућом каматом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, као извођач радова и тужени, као инвеститор били су у пословном односу по основу уговора о извођењу грађевинских радова бр. .../... од 15.04.2019. године. Предмет уговора између уговорних страна је извођење грађевинских радова на изградњи пословно стамбеног објекта у ..., у улици, у свему према усаглашеној понуди тужиоца као извођача радова бр. .../... од 03.04.2019. године. Обим, врста и квалитет радова одређени су пројектном документацијом и понудом. Вредност радова уговорена је у укупном износу од 61.750.021,55 динара без ПДВ-а, односно 74.100.025,86 динара са ПДВ-ом, док ће се према члану 3 уговора, коначна вредност уговорених радова утврдити обрачуном на основу обима извршених радова уз примену уговорених јединичних цена. Радови који нису обухваћени уговором и пројектном документацијом, изводиће се на основу захтева наручиоца и усвојене допунске понуде извођача. Уговором у члану 19. одређено је да се извођач обавезује да за неоправдано кашњење у извршењу уговорених радова плати наручиоцу на име уговорне казне 0,5% од вредности радова за сваки дан кашњења, с тим да укупно обрачуната уговорна казна не може прећи износ од 5% од укупне уговорене вредности радова. Тужилац је испоставио туженом привремене ситуације и окончану ситуацију, на основу којих се заснива потраживање које је предмет захтева, које је тужени као инвеститор уредно примио и потписом и печатом оверио без примедби.

Првостепени суд, ради утврђивања висине потраживања - вредности изведених грађевинских радова, (обим, врста, количина изведених радова, проценат и квалитет изведених радова), извео је доказ вештачењем од стране вештака грађевинске струке и вештака економско финансијске струке и утврдио да је тужилац, испунио све уговорне обавезе и извео и додатне радове све то у обиму од 111,37%, а да је неоправдано каснио са извођењем радова укупно 9 дана. Тужени није исплатио цену за изведене радове која је одређена у привременим ситуацијама и окончаној ситуацији, као и цену на име додатних радова, што све укупно, без неоправданог кашњења у извођењу радова према налазу вештака економско финансијске струке износи 24.253.119,32 динара без ПДВ-а. На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом члана 262. став 1. и 630. Закона о облигационим односима, обавезао туженог да тужиоцу исплати на име гласног дуга износ од 24.253.119,32 динара, са законском затезном каматом у складу са одредбом члана 277.

Закона о облигационим односима, почев од доспелости сваког појединачног износа по испостављеним грађевинским ситуацијама и почев од дана пресуђења, дана 14.11.2023. године, у односу на износ од 358.148,29 динара, па до коначне исплате.

Другостепени суд налази да је првостепени суд је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право и донео закониту одлуку, те је одбио жалбу туженог као неосновану.

Према оцени Врховног суда, наводи ревизије су неосновани.

Као што је претходно наведено, странке су биле у пословном односу по основу уговора о извођењу грађевинских радова бр. .../... од 15.04.2019. године, тужилац као извођач радова и тужени као наручилац. Према уговору тужилац се обавезао да изведе грађевинске радове у изградњи пословно стамбеног објекта у ..., у улици, у свему према усаглашеној понуди тужиоца као извођача радова бр. .../... од 03.04.2019. године, а тужени је дужан да му за то плати уговорену цену. Тужилац је испунио све уговорне обавезе и извео додатне радове, све у обиму од 111,37%, а неоправдано је каснио са извођењем радова укупно 9 дана. Тужени није исплатио цену за изведене радове која је исказана у привременим ситуацијама и окончаној ситуацији, као и цену на име додатних радова, што укупно, а умањено за неоправдано кашњење у извођењу радова, према налазу вештака грађевинске струке и економско финансијске струке износи 24.253.119,32 динара без ПДВ-а.

Тужени ревизију заснива на наводима да приликом доношења побијане одлуке није цењено, да нема писане сагласности туженог као инвеститора на допунске понуде, што је услов за признавање додатних радова, па се због тога истичу и примедбе на налаз вештака и на садржину и износе наведене у привременим ситуацијама и окончаној ситуацији, чиме се указује на погрешну оцену доказа, а у суштини се ревизија изјављује због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Ревизија се не може изјавити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што је изричито прописано одредбом члана 407. Закона о парничном поступку. Поред тога, потребно је нагласити да је другостепени суд дао јасан одговор на жалбене наводе туженог као инвеститора, па је у образложењу побијане одлуке навео да је тужени дао усмену сагласност на констатовано увећање количина арматуре у односу на понуду и да је евидентирано да је тужени дао сагласност на основу понуде за термо - изолатерске и хидро - изолатерске радове, а што све произлази из грађевинских књига, да у грађевинским књигама нису евидентирали примедбе на квалитет изведених радова, да је цена одређена и исказана у привременим и окончаној ситуацији и да су привремене и окончана ситуација потписане без примедби од стране туженог као инвеститора и надзорног органа, те је на основу наведених исправа и налаза и мишљења вештака утврђена висина потраживања тужиоца и обавезан тужени да у складу са одредбом члана 630. став 1. Закона о облигационим односима, плати тужиоцу цену за изведене радове. Према томе, неосновано се у ревизији истиче да је побијана другостепена одлука донета погрешном применом материјалног права.

Врховни суд није ценио садржину поднеска туженог са прилозима који су достављени суду 14.06.2024. године са разлога што је наведени поднесак са прилозима, достављен након протекла рока који је одређен за изјављивање ревизије.

На основу свега изложеног, Врховни суд је применом процесних овлашћења из члана 414. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа-судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић